

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-08042024-7277

Volume: 8

Issue: 4

Month: April

Year: 2024

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 18.01.2024

Accepted: 26.04.2024

Published: 01.04.2024

Citation:
Sankara Narayanan,
K. (2024). Tolkappiya
Comparison (Parable) in
Sangam Literature.
*Shanlax International
Journal of Tamil
Research*, 8(4), 24–29.

DOI:
[https://doi.org/10.34293/
tamil.v8i4.7277](https://doi.org/10.34293/tamil.v8i4.7277)

*Corresponding Author:
krksankaraatamil@gmail.com

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

Tolkappiya Comparison (Parable) in Sangam Literature

K. Sankara Narayanan

*Assistant Professor & Head (i/c), Sangappalagai for Tamil Development
University of Madras, Chennai, Tamil Nadu, India*

 <http://orcid.org/0000-0002-6260-8164>

Abstract

Tolkappiyam is the first complete grammar book available to us in Tamil. Tolkappiyam is a book with five grammars. Grammar refers to Ezhuthu, Chol, Porul, Yappu, and Ani. In Tolkappiya Uvamaviyal, Tolkappiyar identifies 36 Comparison (parables). Tolkappiyar subsumes this parable into four categories namely verb, utilitarian, consonant, and image. This research paper aims to identify and highlight the arrival methods of these 36 comparison (parable) objects mentioned by Tolkappiyar through Sangam literature.

Keywords: *Tolkappiyam, Sangam Literature, Parable, Comparison, Consonant, Arrival, Verb.*

References

1. Aravinthan. Mu. Vai. 2008, Uraiaashiriyargal, Chennai, Manivasagar Publications.
2. Elampooranar Urai. 2010, Tolkappiya Porulathikaaram Moolamum Uraium, Chennai, Saratha Publication
3. Sangam Literature, Ettuthogai - Vol I, 2014, Chennai New Century Book House
4. Sangam Literature, Ettuthogai - Vol II, 2014, Chennai New Century Book House
5. Sangam Literature, Ettuthogai - Vol III, 2014, Chennai New Century Book House
6. Sangam Literature Patthupattu - Vol I, 2014, Chennai New Century Book House
7. Sangam Literature Patthupattu - Vol II, 2014, Chennai New Century Book House
8. Subramaniam. Sa. Ve. Su., Sangam Literature, 2006, Chennai, Manivaasagar Publication
9. Sirpi Balasubramaniam & Neelapathmanaban, Puthiya Nokki Tamil Ilakkiya Varalaru, New Delhi, Sakthiya Academy
10. Tamillannal, Tolkappiyam Ezhuthathikaaram, Vol – I, 2006, Chennai, Manivasagar Publications
11. Tamillannal, Tolkappiyam Cholathikaaram, Vol – II, 2006, Chennai, Manivasagar Publications
12. Tamillannal, Tolkappiyam Porullathikaaram, Vol – III, 2006, Chennai, Manivasagar Publications
13. Perachiriyarin Urai, Tolkappiyam Porullathikaaram, 2017, Chennai, Amaravathi Publication

சங்க இலக்கியங்களில் தொல்காப்பிய உவம உருபுகள்

முனைவர் கி. சங்கர நாராயணன்

உதவிப் பேராசிரியர், துறைத்தலைவர் (பொ.)

தமிழ் மேம்பாட்டுச் சங்கப்பலகை

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழில் நமக்குக் கிடைக்கப்பெறும் முழுமையாக முதல் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் ஓர் ஐந்திலக்கண நூலாகும். எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி ஆகியவற்றிற்கு இலக்கணம் உரைக்கின்றது. தொல்காப்பிய உவமவியலில் தொல்காப்பியர் 36 உவமஉருபுகளைச் சுட்டுகிறார். தொல்காப்பியர் உவம உருபுகளை வினை, பயன், மெய், உரு என்ற நான்கு வகைகளுள் அடக்குகிறார். தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ள இந்த 36 உவம உருபுகளின் வருகை முறைகளைச் சங்க இலக்கியங்களின் வழியாகக் கண்டறிந்து எடுத்துரைப்பதாக ஆய்வுக்கட்டுரை அமைகின்றது. முக்கியச் சொற்கள்: தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம், உவமை, உவமஉருபு, மெய், வருகை, வினை

ஆய்வுக் கட்டுரை

அணிகளுக்கு எல்லாம் தாய் அணியாக விளங்கும் உவம அணியின் அமைப்பு மற்றும் வகைகளைத் தொல்காப்பியர், பொருளதிகார உவமவியலில் தெளிவுற விளக்குகிறார். உவம அணியாவது வினை, பயன், மெய், உரு என்ற நான்கின் அடிப்படையில் அமையும் என்பதை (தொல்.உவமவியல்.1) முதல் நூற்பாவிளையே தெரிவிக்கிறார். மேலும், முப்பத்தாறு வகையான உவம உருபுகளைத் தொல்காப்பியர் அறிமுகம் செய்கிறார். அவை:

அவைதாம்,

அன்ன ஏய்ப்ப உறழ் ஒப்ப

என்ன மான என்றவை எனாஅ

ஒன்ற ஒடுங்க ஒட்ட ஆங்க

என்ற வியப்ப என்றவை எனாஅ

எள்ள விழைய விறப்ப நிகர்ப்ப

கள்ள கடுப்ப ஆங்கவை எனாஅ

காய்ப்ப மதிப்ப தகைய மருள

மாற்ற மறுப்ப ஆங்கவை எனாஅ

புல்ல பொருவ பொற்ப போல

வெல்ல வீழ ஆங்கவை எனாஅ

நாட நளிய நடுங்க நந்த

ஓட புரைய என்றவை எனாஅ

ஆறு ஆறு அவையும் அன்ன பிறவும்

கூறும் காலைப் பல் குறிப்பினவே

(தொல்.உவமவியல்.11)

அன்ன, ஏய்ப்ப, உறழ், ஒப்ப, என்ன, மான, ஒன்ற, ஒடுங்க, ஆங்க, ஒட்ட, என்ற, வியப்ப, எள்ள, விழைய, விறப்ப, நிகர்ப்ப, கள்ள, கடுப்ப, காய்ப்ப, மதிப்ப, தகைய, மருள, மாற்ற, மறுப்ப, புல்ல, பொருவ, பொற்ப, போல, வெல்ல, வீழ, நாட, நளிய, நடுங்க, நந்த, ஓட, புரைய ஆகிய முப்பத்தாறு உவம உருபுகளைச் சுட்டுகிறார். இந்த முப்பத்தாறு உருபுகளை வினை, பயன், மெய், உரு என்ற நான்கின் அடிப்படையில் மேலும் உட்பிரிவுவாகப் பாகுபடுத்துகிறார்.

வினை உவமம்

அன்ன ஆங்க மான விறப்ப

என்ன உறழ் தகைய நோக்கொடு

கண்ணிய எட்டும் வினைப்பால் உவமம்

(தொல்.உவமவியல்.12)

பயன் உவமம்

எள்ள விழைய புல்ல பொருவ
கள்ள மதிப்ப வெல்ல வீழ
என்று ஆங்கு எட்டே பயனிலை உவமம்.
(தொல்.உவமவியல்.14)

மெய் உவமம்

கடுப்ப ஏய்ப்ப மருள புரைய
ஓட்ட ஓடுங்க ஓட நிகர்ப்ப என்று
அப் பால் எட்டே மெய்ப்பால் உவமம்
(தொல்.உவமவியல்.15)

உரு உவமம்

போல மறுப்ப ஒப்ப காய்த்த
நேர வியப்ப நரிய நந்த என்று
ஓத்து வரு கிளவி உருவின் உவமம்
(தொல்.உவமவியல்.16)

சங்க இலக்கியங்களில் உவம உருபுகள்

சங்க இலக்கியங்களில் பயின்று வருகின்ற உவம உருபுகளின் வருகை முறைகள் பின்வருமாறு.

அன்ன உருபு

பரி அரை கமுகின் பாளை அம் பசும் பூ
கரு இருந்து அன்ன கண்கூடு செறி துளை
உருக்கி அன்ன பொருத்துறு போர்வை
சுனை வறந்து அன்ன இருள் தூங்கு வறு வாய்
பிறை பிறந்து அன்ன பின் ஏந்து கவை கடை
நெடும் பணை திரள் தோள் மடந்தை முன்கை
குறும் தொடி ஏய்க்கும் மெலிந்து வீங்கு திவவின்
மணி வார்ந்து அன்ன மா இரு மருப்பின்
பொன் வார்ந்து அன்ன புரி அடங்கு நரம்பின்
தொடை அமை கேள்வி இட வயின் தழீஇ
(பெரும்பாணாற்றுப்படை 7-16)

பருத்த அடிமரத்தையுடைய கமுகின்
பாளையாகிய அழகினையுடைய இளம்
விரியாத பூ கருவாய் இருந்ததைப் போன்ற
இரண்டு கண்ணும் கூடின செறிந்த
துளையினையும் உருக்கி ஒன்றாக
வார்த்ததைப் போன்ற தோல் வேறுபாடு

தெரியாமல் பொருத்தப்பட்ட உறையினையும்
சுனை வற்றியதைப் போன்ற இருள் செறிந்த
உள்நாக்கில்லாத வாயினையும் பிறை பிறந்ததைப்
போன்று பின்புறம் ஏந்தியிருக்கின்ற பிளவுபட்ட
கடையினையும் நீண்ட மூங்கில் போன்ற
திரண்ட தோளினையுடைய பெண்ணின்
முன்கையில் உள்ள குறிய தொடியைப்
போன்ற, நெகிழ்ந்தும் இறுகியும் உள்ள
வார்க் கட்டினையும் நீலமணி நீரைப்போல்
ஓழுகினாற் போன்ற கருமை நிறத்தையுடைய
பெரிய தண்டினையும் பொன் உருக்கப்பட்டுக்
கம்பியாக வார்த்ததைப் போன்ற முறுக்கு
அடங்கின நரம்பினையும் உடைய கட்டமைந்த
யாழை இடத்தோளின் பக்கத்தே அணைத்து
என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை விளக்குகிறது.

காட்டுப் பன்றியின் கூரிய வளைந்த
மருப்பானது வச்சிராயுதம் போலக்
கூர்மையுடன் இருந்ததாகக் கீழ்க்காணும்
பாடல் கூறுகிறது

பொன்போன்ற தினைகள் முதிர்ந்திருந்த
தோட்டத்தில் காட்டுப்பன்றிகள் மேய்ந்த
போது அவற்றின் உடலின்மேல் ஓட்டியிருந்த
தினைகளின் தோற்றமானது, பொன்னை
உரசிப் பார்த்த கருநிறக் கட்டளைக்
கல்லின்மேல் இருந்த பொன்னின் துகள்களைப்
போலத் தோன்றியதாக ஐங்குறுநாறு
கூறுகின்றது.

நன் பொன் அன்ன புனிறு தீர் ஏனல்
கட்டளை அன்ன கேழல் மாந்தும்

(ஐங்குறுநாறு. 263)

காட்டுப் பன்றியின் பிடரியில் இருந்த
தடித்த மயிரானது மூங்கிலின் வேர்களைப்
போலத் தோன்றியதாகவும் காட்டுப்
பன்றியின் பிடரிமயிரினைப் பனைமரத்தின்
செறும்புடன் அதாவது நாருடன் ஒப்பிட்டும்
அகநானூறு கூறுகின்றது.

வெதிர் வேர் அன்ன பரூஉ மயிர்ப் பன்றி
(அகநானூறு.178)

இரும் பனஞ்செறும்பின் அன்ன
பரூஉமயிர் சிறுகண் பன்றி

(அகநானூறு.277)

மேலும், காட்டுப்பன்றியின் கண்கள் சிறியதாக நெருப்புத் துண்டம்போல இருந்ததைப் பின்வரும் அகநானூற்றுப் பாடல் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றது.

நெருப்பின் அன்ன சிறுகண் பன்றி

- அகம். 84

உறழ் உருபு

உறழ் என்ற சொல் சங்க இலக்கியங்களில் மாறுபாடு, ஒத்திருத்தல், வீணையில் ஒரு நரம்பைவிட்டு ஒரு நரம்பைத் தெறித்தல் ஆகிய பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

காட்டுப்பன்றியின் நீண்டபற்களானவை பிறைச்சந்திரனைப் போல வளைந்தும் வெண்மையாகவும் இருந்ததாகப் பின்வரும் பாடல் விளக்குகிறது.

பிறை உறழ் மருப்பின் கடுங்கண் பன்றி

(அகநானூறு 322:10)

புறஞ்சாய்ந்து காண்டைப்பாய் நெஞ்சே உறழ்ந்து இவனை

பொய்ப்ப விடேஎம் என நெருங்கின் தப்பினேன்

(கலித்தொகை 89:13-14)

தோற்பது போல் காட்டிக்கொள்வாய்! நெஞ்சே! இவனோடு மாறுபட்டு, இவனைப் பொய்சொல்ல விடக்கூடாது என்று நெருக்கினால், தப்பித்தேன் என்று கூறுவதிலிருந்து இங்கு உறழ் என்ற சொல் மாறுபாடு என்ற பொருளில் கையாளப்படுவதை அறிய முடிகின்றது.

வாரியும் வடித்தும் உந்தியும் உறழ்ந்தும்

(பொருநராற்றுப்படை 23)

நரம்புகளைச் சுட்டுவிரலால் தெறித்தும், பெருவிரலும் சேர்த்து உருவியும், உந்திவிட்டும், ஒன்றுவிட்டுத் தெறித்தும் என்று கூறுவதிலிருந்து இங்கு உறழ் என்ற சொல் தெறித்தல் என்று விணைப்பொருளாகக் கையாளப்படுவதை அறிய முடிகின்றது.

மான உருபு

புலால் நாறும் முனையினையுடைய அம்பையும் வில்லையும் ஒப்பச் சிவந்த வரியினையுடைய கயல்களோடே பசிய இறாப் பிறழ்ந்து நிற்கும் என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை விளக்கம் தருகின்றது.

புலவு நுனை பகழியும் சிலையும் மான

செ வரி கயலொடு பச்சிறா பிறழும்

(பெரும்பாணாற்றுப்படை 269-270)

கொண்டல் மலர் புதல் மான பூ வேய்ந்து

(மதுரைக்காஞ்சி 568)

மழைக்கு மலர்ந்த மலர்களின் குவியலைப் போல ஏனைப் பூக்களையும் பரக்கச் சூடியதாக மதுரைக்காஞ்சி பொருள் தருகிறது.

பொற்ப

பொற்ப என்ற சொல் சங்க இலக்கியங்களில் பொலிவு, அழகு, உவம உருபு என்ற பொருளில் கையாளப்பட்டுள்ளது.

கார் மழை முன்பின் கைபரிந்து எழுதரும்

வான் பறை குருகின் நெடு வரி பொற்ப

கொல் களிறு மிடைந்த பல் தோல்

தொழுதியொடு (பதிற்றுப்பத்து 83:1-3)

கரிய மேகங்களுக்கு முன்பாக, ஒழுங்கு குலைந்து எழுகின்ற வெண்மையான சிறுகுகளைக் கொண்ட கொக்குகள் பின்பு நீண்ட வரிசையாய்ச் செல்வதைப் போன்ற கொல்லுகின்ற யானைப்படைகளின் ஊடே செறிந்து கலந்த பலவான கேடகப் படையுடன் வந்ததாகப் பதிற்றுப்பத்து கூறுகின்றது.

மின் உறழ் இமைப்பின் சென்னி பொற்ப

நகை தாழ்பு துயல்வருஉம் வகை அமை

பொலம் குழை

(திருமுருகாற்றுப்படை 85-86)

மின்னலுக்கு மாற்றாகும் சிமிட்டலுடன் தலையில் பொலிவுபெற ஒளி தங்கி அசையும் வகையாக நன்றாக அமைந்த பொன்னாலான மகரக்குழை என்று திருமுருகாற்றுப்படை எடுத்துரைக்கின்றது.

புரைய உருபு

புரைய என்ற சொல் உயர்வு, மேன்மை, உவம உருபு என்ற சொற்களில் சங்க இலக்கியங்களில் எடுத்தாளப்படுகின்றன.

ஆடு இயல் பெரு நாவாய்

மழை முற்றிய மலை புரைய

துறை முற்றிய துளங்கு இருக்கை

(மதுரைக்காஞ்சி 83-85)

அசையும் இயல்பினையுடைய பெரிய மரக்கலங்கள் மேகங்கள் சூழ்ந்த மலையைப் போல துறைகள் சூழ்ந்த அசைகின்ற இருக்கை என்று புரைய என்ற சொல்லை உவம உருபாகக் கொண்டு மதுரைக்காஞ்சி விளக்கம் தருகின்றது.

சாந்தில் தொடுத்த தீம் தேன் போல

புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை

(நற்றிணை1:4-5)

சந்தனமரத்தில் சேர்த்துக்கட்டிய இனிய தேன்கூடு போல மேன்மையானது சிறந்தவர்களின் நட்பு என்று விளக்கம் தருவதிலிருந்து புரைய என்ற சொல் உயர்வு என்ற சொல்லில் பயன்படுத்தியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

அரையுற்று அமைந்த ஆரம் நீவி

புரைய பூண்ட கோதை மார்பினை

(அகநானூறு 100:1-2)

நறுமணம் கூட்டி அரைக்கப்பெற்று முடிந்த சந்தனத்தைப் பூசி உயர்வுற மாலையினைப் பூண்ட மார்பினையுடையயாய் என அகநானூற்றுப் பாடல் மேன்மை என்ற சொல்லில் புரைய என்ற சொல்லைக் கையாளுகிறது.

தொல்காப்பியர் மரபியலில் மொழிந்த 36 வகையான உவமஉருபுகளில் சங்க இலக்கியமான பத்துப்பாட்டு எட்டுத் தொகையில் அன்ன, உறழ், மான, பொற்ப, புரைய ஆகிய ஐந்து உவம உருபுகளின் வருகைமுறையினைக் காணமுடிகின்றது. மேற்சொன்ன ஐந்து உருபுகளைத் தவிர மீதமுள்ள முப்பத்தி ஒன்று உவம உருபுகளின் வருகை முறைகளைச் சங்கக்கவிகளில் காணமுடியவில்லை.

இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம், இலக்கணம் கண்டதற்கு இலக்கியம் என்ற விவாதம் பலகாலமாக உள்ளன. இருப்பினும், இலக்கணம் கண்டதற்கு இலக்கியம் என்ற நிலையில் அணுகினோமானால், தொல்காப்பியம் போன்ற செவ்விலக்கணம் உருவாகிய பிறகு சங்க இலக்கியங்கள் தோன்றின என்ற கூற்றின்படி செல்வோமானால், இக்கட்டுரை மிக்முழி சாலச் சிறந்தது. ஏனெனின், கால வரிசைமுறையில் ஆய்வதுதான் சிறந்த ஆய்வாகும். தொல்காப்பியர் கட்டமைத்த செய்திகளை, அதற்குப் பின்வந்த சங்க இலக்கியங்களில் இவையெல்லாம் எவ்வாறு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதைக் காண்பதும், கால மாற்றத்தினால் இச்சொற்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் வளர்ச்சிகளையும் இனம் காண்பதும் அவசியமான ஒன்றாகும்.

இன்றைய நிலையில் தொல்காப்பியம் மொழிந்த உவம உருபுகளில் எவையெல்லாம் பயன்பாட்டில் உள்ளன? எவையெல்லாம் வழக்கொழிந்து போயுள்ளன என்பதைத் தொல்காப்பியத்திற்குப் பிந்திய இலக்கியங்களில் இச்சொற்களின் வருகை முறைகளை அறிந்து பதிவு செய்வது அவசியமான ஒன்றாகும். அவ்வகையில் தற்காலத் தமிழில் அதுபோல, அதுமாதிரி என்ற உவமஉருபுகள் வழக்கில் உள்ளன. இது போன்ற சொற்களைத் தனித்துவத்துடன் அடையாளப்படுத்தப்பட வேண்டும். தமிழரின் குறிப்பாகத் தொல்காப்பியரின் பத்துறை சார்ந்த மதிநுட்பத்தை, இன்று வளர்ந்துள்ள அவ்வத்துறைகளுடன் இணைத்துப் பார்ப்பது நம் மரபினை அடுத்தக் கட்ட நகர்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் கொண்டு செல்லப் பெரிதும் துணைசெய்யும். அதற்குத் தொல்காப்பியம் நமக்கு துணைநிற்கும்.

நூற்பட்டியல்

1. அரவிந்தன்.மு.வை, உரையாசிரியர்கள், 2008, சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்
2. இளம்பூரணர் உரை, தொல்காப்பிய பொருளதிகாரம் மூலமும் உரையும், 2010, சென்னை, சாரதா பதிப்பகம்

3. சங்க இலக்கியம், எட்டுத்தொகை, தொகுதி 1, 2014, சென்னை, நியூசெஞ்சுரி புத்தக நிலையம்
4. சங்க இலக்கியம், எட்டுத்தொகை, தொகுதி 2, 2014, சென்னை, நியூசெஞ்சுரி புத்தக நிலையம்
5. சங்க இலக்கியம், எட்டுத்தொகை, தொகுதி 3, 2014, சென்னை, நியூசெஞ்சுரி புத்தக நிலையம்
6. சங்க இலக்கியம், பத்துப்பாட்டு, தொகுதி - 1, 2014, சென்னை, நியூசெஞ்சுரி புத்தக நிலையம்
7. சங்க இலக்கியம், பத்துப்பாட்டு, தொகுதி - 2, 2014, சென்னை, நியூசெஞ்சுரி புத்தக நிலையம்
8. சுப்ரமணியம்.ச.வே.சு., சங்க இலக்கியம் முழுவதும், 2006, சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்
9. சிற்பி பாலசுப்பிரமணியன், நீலபத்மநாபன், புதிய நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, புதுதில்லி, சாகித்திய அகாடெமி
10. தமிழண்ணல், தொல்காப்பியம் எழுத்த திகாரம், தொகுதி - 1, 2006, சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்
11. தமிழண்ணல், தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், தொகுதி - 2, 2006, சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்
12. தமிழண்ணல், தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், தொகுதி - 3, 2006, சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்
13. பேராசிரியர் உரை, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், 2017, சென்னை, அமராவதி பதிப்பகம்